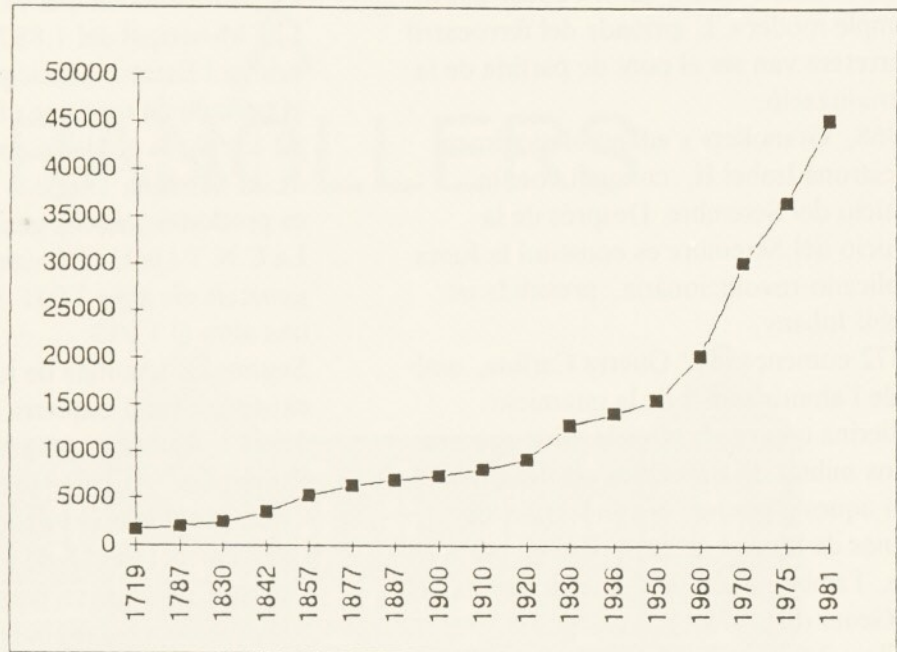

integrants del creixement són fonamentalment l'increment vegetatiu i la immigració, encara que també van haver-hi èpoques de una gran mortaldat, com les epidèmies de còlera morbo del 1.854 i 1.885. Un gran fet que va produir un augment de població va ser la immigració durant la dictadura de Franco per construir la nova

Miquel Blanxart, Can San Pera etc...Entre els edificis públics o de serveis públics trobem l'Ajuntament, obra de Simó Cordoní (1.902-04), el Nou Hospital (1.919-23), el grup escolar Pereanton (1.919), el parvulari Solans (1.935) i molts més. L'ornamentació a les vies públiques no era

Evolució de la població de Granollers

Anys	Habitants
1719	1581
1787	1937
1830	2491
1842	3512
1857	5260
1877	6369
1887	6888
1900	7419
1910	8048
1920	9153
1930	12699
1936	14053
1950	15480
1960	20194
1970	30144
1975	36519
1981	45348

estació de França.

Directament unit al creixement demogràfic hem de contemplar l'urbanístic. A partir del 1.850, es van anar destruint successivament les diverses parts de la muralla. Però a causa de la 3ª guerra carlina s'en va haver de construir una altra.

La carretera, el ferrocarril de França, el Congost i altres factors condicionaren l'expansió urbana. Al 1.862 i 1.863 es van construir les primeres cases al carrer Joan Prim. Al 1.872 s'obre el carrer Ricomà. Urbanísticament, el creixement seguia el plànol de 1.891 amb carrers paral·lels i perpendiculars a la carretera. Les fàbriques eren lluny dels habitatges. Els edificis anaven creixent sense parar i al 1.910 sumaven 1.790 ; mentre que el 1.930 eren 4.169. A Granollers hi ha diversos edificis de patrimoni arquitectònic d'aquesta època, com ara, Can Torrobadella, Can Piñol, Can

excessiva, tret de la discutida font de la plaça Perpinyà, el monument als soldats d'Àfrica a la plaça de la Corona i la plaça de la Porxada.

Al 1.934 va haver-hi un pla de reforma de l'arquitecte Joan Padrós, però no va prosperar.

El terme municipal de Granollers no tenia variacions respecte als segles anteriors, però en el segle actual, el ràpid creixement cap al sud i l'annexió del barri de Lledoner i de Palou va fer augmentar el territori granollerí. L'Ajuntament va passar de ser "popular" a ser "excel·lentíssim" al concedir el títol de ciutat a Granollers Alfons XIII.

Sobre els noms dels carrers, cal destacar que han anat alternant noms de fills il·lustres de la ciutat, com Miquel de Ricomà, amb altres noms més discutibles, com la plaça de la Contitució.